

Kysymyksiä ja vastauksia.

Halullisia lukijoita pyydetään lähettämään toimitukselle kysymyksiä lehden ohjelmaan kuuluvilta aloilta ja samaten kirjallisesti vastaamaan lehdessä painettuihin kysymyksiin.

I. Kysymys. V. W. *Miten sielu voi ruumiista erottuaan vaeltaa toisiin maailmoihin ja jälleen ottaa ruumiiseen asuntonsa? Kuinka sopii siihen perinnöllisyys, se, että vanhempain taipumukset jäävät lapsille? Jälleensyntyminen on niin lohdullinen usko, etten mitenkään tahtoisi siitä luopua, mutta tahtoisin myös saada siitä suurempaa selvyyttä.*

Vastaus. Z. Teidän kysymyksenne on siksi laaja, että neuvoisin teitä lukemaan kaksi kirjaa, jotka juuri puhuvat yllämainituista asioista. Toinen on vastikään ilmestynyt kirja »Jälleensyntyminen«, jonka on kirjottanut Annie Besant ja suomentanut V. Palomaa. Toinen on Pekka Ervastian »Mitä on kuolema«, erittäin siv. 163-185 ja 213-218.

II. Kysymys. A. I. *Onko teosofia kaikkia varten? Eivätkö monet sen opeista ole liian vaikeatajuiset oppimattomille?*

Vastaus. Z. Teosofia on kaikkia ihmisiä varten, jotka takertumatta puustaimiin ja muotoihin tajuavat »hengen, joka eläväksi tekee«. Teosofia herättää ihmisiä ajattelemaan, ja ne, jotka eivät tahdo ajatella, ne, jotka tahtovat nukkua rauhassa sokean uskon helmassa, ne eivät tunne vetovoimaa teosofiaa kohti. Teosofia on sisäistä, ei ulkonaista ihmistä varten.

Mitä muutamien teosofisten oppien vaikeatajuisuuteen tulee, on se vallan näennäinen. Ei suinkaan ole vaikea käsittää, että ihminen on kuolematon henki? Tai että kaikki ihmiset ovat veljiä ja jumalan edessä yhdenvertaisia? Tai että jokaisella teolla, sanalla ajatuksella on seurauksensa, että syysuhteen laki on ehdoton koko luonnossa, että ihminen »niittää, minkä hän on kylvänyt?« Tai että ihminen ollessaan kuolematon henki on kehittyvä »täydelliseksi, niinkuin hänen taivaallinen isänsä on täydellinen?« Tai että ihmishenki voidakseen tällä tavalla kehittyä useita kertoja ruumistuu maan päällä? Ei näistä opeista yksikään ole vaikeatajuinen sille, jonka ilo ja onni on ajatella elämän kysymyksiä.

Tosin on sitten paljon asioita, joita ei ensi kuulemalta käsitä. Ihmisen »prinsipit«, luonnon »tasot«, n. k. »ihmetyöt«, Mestarit j. n. e. ovat asioita, jotka vasta vähitellen selviävät tutkijalle. Mutta semmoinenhan on koko elämä: täynnä salaisuuksia, täynnä tutkimusaloja, täynnä uutta viehätystä! Kuta enemmän me ymmärrämme, sitä selvemmin näemme, kuinka paljon on tutkimista, kuinka pitkä on kehityksen tie, kuinka korkea on päämäärä. Vaan siitkö säikähtyisimme? Pois se. Askel askelelta me nousemme, ja samalla kun näköalamme laajenee, samalla vahvistuu jalansijamme.

III. Kysymys. M. H. *Miten on tehtävä, miten toimittava, mistä varat hankittava, jotta saataisiin toimeen teosofisia esitelmiä ympäri Suomen?*